

A CIKK EREDETILEG A TARKA MAGAZIN SZÁMÁRA KÉSZÜLT

Tarka

INGYENES MAGAZIN

A Tarka magazin a Keresztúri, a Szépvízi és a Kézdi tejszövetkezetek ingyenes kiadványa.

2002-ben összeházasodtunk, és az esküvői pénzből vettünk egy traktort – vágnak bele történetükbe Csernáton leglelkesebb tehenes gazdái. **Kovács Gyula**, és felesége **Zsófi** a Kézdivásárhely melletti községben összesen 22 tehenet és borjút tartanak.

Először mezőgazdasággal próbálkoztak, krumplit termeltek néhány évig, de hamar kiderült, hogy az nem jövedelmező: „ – Kínlódtunk, sokat dolgoztunk, de miután mindenkit kifizettünk, nem volt nyereség”.

Aztán kaptak a szülőktől ajándékba egy-egy tehenet. Az istállóban elfért volna még három, akkor legyen már tele a pajta – gondolták. Az állomány egyre gyarapodott, születtek a borjak, és Gyula egykori faragóműhelyét is elfoglalták, amikor már 10 tehénnek kellett a hely. 2012-ben pedig tovább bővítették az épületet, és megtelt borjúval a disznópajta is.

Inkább minőség legyen

Ennél többet már nem akarnak: ez kettőnknek elég – mondják, inkább arra fektetnék a hangsúlyt, hogy törzskönyves állatokat neveljenek ki, mert annak a piaci ára is sokkal jobb.

További fejlesztést azért sem terveznek, mert a 12 éves fiuk, Hunor inkább informatikus szeretne lenni – árulja el kicsit bánatosan Gyula. De azért bevonják a gyereket is a munkába,

amikor nem sok a házi feladat.

„Mindent együtt építettünk, mester ember nálunk nem járt, Gyula apja kőműves, elloptuk a mesterséget. Amikor építettük az istállót, kértünk kölcsön egy régi malterkeverőt, de nem volt jó. Akkor Gyula hozott ajándékba egy újat. Azóta is én használom, rakom a vizet, a cementet, kell legalább négy lapáttal, hogy jó kemény legyen. Amit lehet, házilag megcsinálunk.”

Jó tehenet nem lehet venni, csak nevelni,

ezért a növendékeket meg szoktuk tartani – jelenti ki Zsófi – az egész állomány nálunk született.

Jelenleg két állat törzskönyves, úgy tervezik, 2020 végére az összes tehen megkapja a minősítést, aminek feltétele, hogy két generációra visszamenőleg ismert legyen a származás és a tejhozam, ezért tejkontrollos most az állatállomány.

A tehenek mindenek felett

Nyáron a mindennapi munka mellett 11 hektáron szénát, 3-3 hektáron kukoricát és lucernát termelnek, ezeket cukorrépával és törkölyrel pótolják, hogy ne soványodjanak le a tehenek.

Karácsony, esküvő, vasárnap – minden alárendelődik az állatoknak, a legutóbbi szentestén is született egy borjú, ott kellett hagyni a családot az ünnepi asztalnál – mesélik nagy mosollyal az arcukon Kovácsék.

„Amikor a kicsiborjú megszületik, első perctől itt van velünk, közöttünk. Ha megrúg, akkor nem verem meg, inkább megsimogatom, mert én neveltem. Hozzánőnek az emberhez. Ezek családtagok, szeretni kell, s viszonzózzák” – állítja Zsófi, amikor azt kérdezzük, mit szeret ebben a munkában annyira. „Van, hogy azt mondom, kész, nem csinálom. De csak délelőtt. Este, mikor menni kell, akkor öltözöm, s megyek ki.”

Az is jó, hogy nincs főnök.

Korábban mindketten voltak gyári munkások is, ezért értékelik, hogy most a maguk urai lehetnek. A kapun belül megvan a munka és a megélhetés – mondja a családfő.

A házaspár igyekszik a lehető leghatékonyabban dolgozni, olyankor ondóztatják a teheneket, hogy télire szülessenek a borjúk, és legyen jó sok tej. Majd mikor májusban kimennek a legelőre, ismét felújul a hozam – magyarázzák.

December óta a tej nagy részét a Kézdi tejszövetkezet autója szállítja el reggelente, emellett 40 családot is ellátnak házi tejjel Csernátonban, és a fejős tehenekre támogatást kapnak, ezek képezik a család bevételeit.

Szerintük az állatok után járó támogatás megfelelő: „Mindenki panaszkodik valamire, de nem lehet azt mondani, hogy nem segítenek, csak be kell tartani, amit kérnek.”

Valamit mégis tudni kell

Van aki kérdezi, hogy bírod, miért csinálod? De egy idő után az ember nem ad másnak a véleményére, mert akkor semmi se lesz – mondja a gazdasszony, aki pedagógusnak tanult, bár gyerekkorában állatorvos akart lenni.

